

Frihedens hellige Ild

Taler

Christian Magnus Falsen

Dato

20 mai 1814

Sted

Eidsvoll

Omstendigheter

Kongevalg i Riksforsamlingen

1 Landsmænd!

Da Budet lød fra Danas Kyst, at Norge var afstaaet til Sverrig, da luede
Frihedens hellige Ild i hver Nordmands Bryst! Gjennemtrængte af de varmeste
5 Følelser for Frihed og Uafhængighed, og ydmygende os for den Almægtige, der
ene raader over de Dødeliges Frihed og Liv, og veyer deres Skjebne i sin Haand,
samledes vi i den Høyestes Templer, og svore vort Fædreland det gamle
Norge, en hellig Eed eendragtigen og frievilligen, fordi vi følte at Intet var os
dyrebarere end Norges Ære, Intet helligere end at redde vort Fædreland fra
10 uberegnelige Ulykker.

Og nu, da vi samlede her fra Rigets forskjellige Egne, have faaet det store Kald at
bestemme dets tilkommende Regjeringsform, og som Følge deraf, at vælge en
Konge, hvad maa da være os vigtigere end at handle overensstemmende med
15 hvad vi vide og troe at være Nationens almindelige Ønske? have vi ikke de meest
overtydende Beviser paa, at den hele Nation ikke anseer noget Offer for stort,
naar det blot kan undgaae det forhadteste af alle Aag? hvad behøve vi mere end
at gjennemlæse vore Fuldmagter, for at overtyde os om, hvad der, i denne
Henseende, er den almindelige Mening? og kjende vi denne almindelige
20 Stemning, hvi nøle vi da, hvortil da den foreslaaede Udsættelse? jeg vil ikke tale
om, at denne vilde være aldeles stridende mod hvad der eengang er antaget af
den ærede Forsamling, men blot undersøge hvad Følger den rimeligviis vilde
have.

25 Hvad vilde, hvad maatte Nationen, som vi her repræsentere, tænke, naar den fik
at høre, at vi, efterat have bestemt at Norge skal have en Konge; frygtagtigen
erklærede, at vi nu ikke turde vælge ham? maatte den ikke troe, at vi enten

feygeligen mistvivlede om Udfaldet, eller at vi ville forraade dens Frihed? Og
30 vore Naboer, som med tvungen Beundring, ere Vidner til Nationens kraftfulde
Yttringer, dens Samvirken til det store Maal: Frihed og Selvstændighed; maatte
de ikke, naar de saae os tabe Modet, endnu før Banen er ret Begyndt, selv drage
vor Bestemmelse i Tvivl; maatte de ikke derved endnu mere opmuntres til at
troe, at det dog maaske kunde være mueligt, at faae Normanden under Aaget!

35 Nej! lader os stille os vore Forfædres Exempler for Øjnene, og erindre, at Kraft,
Mod og Enighed overvinde alle Vanskeligheder; lader os erindre hvad vi ere vort
Fædreland, vor Ære, os selv og vore Efterkommere skyldige, lader os ikke
handle saaledes, at vore Børn og Børnebørn skulde forbande vort Minde!

40 Gjennem Opoffrelser og Farer skulle vi maaske kjæmpe os frem til det store
Maal, men herlig vil Lønnen være, og stort vil vort Navn blive i Historiens
Aarbøger!

45
Kilde

Eli Fure (red): Eidsvoll 1814. Oslo 1989, s. 292-93

50
URI

<https://www.virksommeord.no/tale/frihedens-hellige-ild>